

ΑΙ ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

ΥΠΟ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Ν. ΤΡΕΜΠΕΛΑ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἄναστας ἐκ τοῦ μνήματος καὶ τὰ δεσμά.

[ἐπακολουθοῦσι οἱ στίχοι οὗτοι το-
νισμένοι εἰς διαφόρους ἤχους].

Εἶτα ἀνέρχεται εἰς τὸν ἄμβωνα ὁ ἀναγνώστης καὶ λέγει :

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ [τονισμένον εἰς μέλος]

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ ἄσωμεν
Ἄναστηθι, Κύριε, ὁ Θεὸς μου.

Στιχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε,
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Στιχ. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλ-
λιάσομαι ἐν σοί. Ἄναστηθι, Κύριε,
ὁ Θεὸς μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ
ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

θ) Ἀσματικὸς ὄρθρος τῆς Δευτέρας.

Παραθέτομεν καὶ τὴν ἀκολουθίαν μιᾶς ἐκ τῶν λοιπῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομά-
δος, κατὰ τὰς παραλλαγὰς ἃς παρουσιάζει εἰς τὴν Ἀην καὶ Βαν ἐβδομάδα, πρὸς
πληρεστέραν ἀποσάφισιν τῶν κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁσματικοῦ ὄρθρου.

Α Καὶ ὑπνωσα. Δόξα σοι ὁ Θεός.
Ἄμην.

Ἐκφώνησις.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα. Δόξα
σοι ὁ Θεός.

Δόξα καὶ νῦν Τὸ αὐτό. Καὶ περισσῆ.
Τὴν οἰκουμένην ἀλληλούϊα.

Ἐκφώνησις.

Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου
ἀλληλούϊα.

Δόξα καὶ νῦν Τὸ αὐτό. Καὶ πε-
ρισσῆ Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλλη-
λούϊα.

Ὁ ὑπόψαλμος Δόξαν Θεοῦ. Ἐπά-
κουσόν μου Κύριε, [ἴσως ἐνταῦθα
Ἐκφώνησις]

Δόξα καὶ νῦν Τὸ αὐτό. Θυματὸν
τὴν Οἰκουμένην ἀλληλούϊα, ἀλλη-
λούϊα, ἀλληλούϊα. Ἐκφώνησις.

Ἀλληλούϊα. Ἐκφώνησις.

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι,
ἵνατί ἐγκατέλιπές με. Ἀλληλούϊα.

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό. Καὶ πε-
ρισσῆ.

Ὁ ὑπόψαλμος καὶ οὐδέν με ὑστε-
ρήσει. Ἐλέησόν με, Κύριε.

Β Καὶ ὑπνωσα...

Ἐκφώνησις

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ,
ἀλληλούϊα.

Δόξα καὶ νῦν. Περισσῆ ἀλληλούϊα γ'.

Ὁ ὑπόψαλμος Εἰς τὸν αἰῶνα ἀντι-
λαβοῦ μου, Κύριε.

Ἐκφώνησις θυμιατὸς

Μακάριοι ὧν ἀφείθησαν αἱ ἀνομίαι.

Β Ὑπόψαλμος. Ἐν παντὶ καιρῷ.
Εἰσακούσόν μου, Κύριε.

Τὴν οἰκουμένην. Ἀλληλούϊα.

Ἐκφώνησις.

Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις,
Ἀλληλούϊα.

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό. Καὶ διεγερ-
μόν. Ὑπόψαλμος Τοὺς ἀδικοῦντάς
με, Ἐπάκουσόν μου Κύριε.

Εἰσοδικὸν Τὴν οἰκουμένην Ἀλ-
ληλούϊα.

Ἐκφώνησις.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Καὶ λέγει αὐτὸ ἐκ β'. Εἶτα γίνεται
ἡ εἴσοδος καὶ μέσον τοῦ ναοῦ ψάλλου-
σι τοὺς λοιποὺς στίχους κατὰ τὸ σύνη-
θες. Εἶτα ἄρχονται τὰ εὐλογητάρια.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου. Κτλ.

Α Ἐκφώνησις.
 Καὶ οὐδέν με.
 Τὴν οἰκουμένην ἀλληλουΐα.
 Ἐκφώνησις.
 Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου.
 Ἀλληλουΐα.
 Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.
 Ὁ ὑπόψαλμος Τίνα φοβηθήσομαι, Κύριε.
 Εἰσοδικόν. Τὴν Οἰκουμένην Ἁγία
 Ἀλληλουΐα.
 Ἐκφώνησις.
 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ.
 Καὶ λέγει αὐτὸ ἐκ τρίτου.
 Εἶτα γίνεται ἡ εἴσοδος καὶ μέσον
 τοῦ ναοῦ ψάλλουσι τοὺς λοιποὺς στί-
 χους καὶ τὴν συνήθη περισσὴν.

Εἰς τὸ περιθώριον τῆς σελίδος τοῦ
 χειρογράφου :

Εἶτα ψάλλομεν τὴν ἀρχὴν τοῦ
 ψαλμοῦ. Εἶτα τὰ εὐλογητάρια καὶ
 τοὺς στίχους τῆς ὠδῆς οὕτως :

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
 τὸν Κύριον καὶ ὑπερψοῦτε αὐτὸν εἰς
 τοὺς αἰῶνας.

Εἰς δὲ τὸν Ν'. Τὸ πεντηκοστάριον
 εἰς ἦχον γ'.

Τῆς ψυχῆς μου τὸν ρύπον σὺ γι-
 νόσκεις, Κύριε. Παράσχου μοι συγχώ-
 ρησιν πλημμελημάτων ὡς ἀγαθὸς καὶ
 ἐλέησόν με.

Αἰνεῖτε τὸν Κυριον ἐκ τῶν οὐρα-
 νῶν. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Τοῦ Αἰνεῖτε καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολου-
 θία καὶ ἀπόλυσις.

ΕΠΙΜΕΤΡΟΝ

Παραθέτομεν κατωτέρω τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου καὶ κατὰ τὸν ἕπ' ἀριθ.
 33 κώδικα τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης.

Ἀρχὴ τοῦ Ὁρθρου Τρισάγιον τὸ Παναγία Τριάς τὸ Πάτερ ἡμῶν Εἶτα τὸ τρο-
 πάριον

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Δόξα Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ Καὶ νῦν Ταχὺ
 προκαταλαβέτωσαν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ...

στιχ. Κύριε τὰ χεῖλη μου...δίδς.

Εἶτα ἡ εὐχή

Σὺ, δέσποτα, μόνος ἀγαθὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἕριον τῆς σῆς ἀγαθότητος· σὺ
 μόνος δι' ἀγαθότητα καὶ τὴν σὴν σὺνταξάντων κτίσιν θουλήματι μόνῳ παρήγαγες,
 τὴν νοητὴν, τὴν αἰσθητὴν, τὴν μικτὴν· σὺ μόνος ὁ τὸ πᾶν συνέχων καὶ συν-
 τηρῶν, ὁ τοῦ παντὸς προνοοῦμενος, ὁ τὸ πᾶν διακυβερνῶν, σὺ τῶν ὄλων ἐπό-
 πτης, ἐννοιῶν πασῶν θεατῆς· καὶ πρὶν ἢ πρῶτως κινήθῃναι ταύτας ἐξεπι-
 στάμενος ἀιδίως τὰ πάντα εἰδὼς καὶ ὅσα μήπω γεγένηται· τὸ πᾶν πληρῶν,
 τὸ πᾶν περιέχων, ὑπὲρ τὸ πᾶν ὢν καθ' ὕψος ἀδιεξίτητον, σὺ μόνος ὄντως ὢν
 καὶ τοῦ εἶναι πηγὴ καὶ ὄντως ζωὴ καὶ ζωῆς χορηγὸς καὶ ὄντως φῶς καὶ
 φωτὸς παροχεύς· σὺ μόνος δυνατὸς καὶ τῆς δυνάμεώς σου μέτρον οὐκ ἐπινοη-
 θήσεται· σὺ μόνος σοφὸς καὶ ἡ τῆς σοφίας σου ἀβυσσὸς ἀκατάληπτος καὶ
 ἀνέφικτος· σὺ μόνος ἐλεῆμων ἀεὶ καὶ δίκαιος ἀεὶ καὶ τὸ τοῦ ἐλέους σου πέ-
 λαγὸς ἀπειρον καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ὑπερέξοχος· αὐτοαλήθεια εἰ σὺ καὶ σφό-

δρα πιστὸς ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις σου· σὺ μόνος κύριος καὶ βασιλεὺς τοῦ παντός, πάντα ποιῶν, πάντα μετασκευάζων τῇ παντοκρατορικῇ ἐξουσίᾳ σου, μόνος δὲ σὺ ὁ αὐτὸς ὢν, ἀναλλοίωτος, ἀτρεπτος, ὑπεράνω (ῶ)κισμένος ἀπάσης μεταβολῆς, ὡσαύτως ἔχων καὶ μένων αἰεὶ.

Σὺ μόνος Θεὸς ἀναρχος, ἀτελεύτητος, αἰώνιος καὶ προαιώνιος· σὺ γὰρ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησας· σὺ μέγας ὑπερλίαν καὶ πᾶν ὑπεροχίης ὄνομα κατόπιν τῆς σῆς μεγαλειότητος φέρεται. Τίς οὖν ἱκανὸς ἀναγγεῖλαι τὴν αἰνεσίην σου; Περιδεῶς αἰνοῦσιν ἄγγελοι καὶ ἀρχάγγελοι καὶ ἀρχαὶ τὴν ὑπέροχον δεσποτείαν σου· καὶ διαπρύσιοι μὲν εἰσι θεολόγοι καὶ ἀσίγητοι καὶ ἀκάματοι, πλὴν ἀτονοῦσιν ἀξίαν ἐκτελέσαι τὴν αἰνεσίην. Πῶς γὰρ ἐξαγγελοῦσι πάντα τὰ θαυμάσιά σου; Πῶς πᾶσαν τὴν δόξαν σου διηγῆσονται; Πῶς τὰ ἐξαίρετά σοι θεολογήσουσι;

Ἐξουσίαι, δυνάμεις καὶ κυριότητες εὐφημοῦσαι τὸ κράτος σου τὸ ὑπέροχον ἀγωνιῶσιν, ἔλαι πεφρίκασιν ἀπαυστον, ἀνένδοτον τὴν εὐφημίαν προσάγουσιν· οὐχ ὄσῃν δὲ καὶ ὅταν χρεῶν· οὐ γὰρ ἔχουσι· θρόνοι, χερουβίμ, σεραφίμ τῇ τῆς σῆς βασιλείας ἀστέκτω λαμπρότητι τὸν ὕμνον διακεκράγασι μετὰ θάμβους, μετ' ἐκπλήξεως σύντονον, ἀδιάλειπτον ἀλλὰ πολὺ σε λειπόμενον τοῦ προσήκοντος. Ποῖος γὰρ ὕμνος ἐκ ποίας οὐσίας τῷ ὑπερουσίῳ καὶ ὑπερυμνήτῳ προσαρμοσθήσεται;

Πάντα τὰ νοερά καὶ οὐράνια καὶ ἱερά πολυάριθμα τάγματα καὶ συστήματα σὺν φόδῳ, σὺν τρόμφῳ, σὺν ἐκστάσει δοξολογοῦσι σε καὶ ἠπειγμένως καὶ ἀκατασχέτως οὐ μὴ κατάλληλον τῇ σῇ μεγαλοπρεπείᾳ ποιήσασθαι τὴν δοξολογίαν ἰσχύουσι. Πᾶσαν γὰρ αἰνεσίην, ὕμνησιν, εὐφημίαν, δοξολογίαν ἐγκόσμιον ὁμοῦ καὶ ὑπερκόσμιον εἰς ταῦτ' ἐληλυθειᾶν ἐπιτεταμένην καὶ ὑπὲρ ἔλῃν ἰσχὺν ἀμυθήτοις ὑπερβαίνει καὶ ἀποσότοις ὑπερβολαῖς τὸ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης μέγεθος.

Κύριε ὁ Θεὸς μου οἶδα μὲν, ὅτι γῆ καὶ σποδός εἰμι καὶ ἔλως πλημμύλεια, πλὴν διὰ τοὺς σοὺς ὑπερπληθεῖς οἰκτιρισμούς, τολμῶ προσιέναι σοὶ καὶ ἀνυμεῖν καὶ σὺν δοξολογήσει καθικετεύειν σε καὶ βοᾶν ἐνώπιόν σου μετὰ τοῦ θεσπεσίου Δαβὶδ (1).

Καὶ εὐθὺς Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν, τὸν ε ψαλμόν· πληρουμένου δὲ τούτου λέγει Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στχ. α. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκυκλώσάν με... ἡμυνάμην αὐτούς.

1. Αἱ ἀνωτέρω εὐχαὶ ὡς 3-4 καὶ οὐχὶ εἰς μίαν εὐχὴν συνηνωμένα ἀπαντῶσιν ἐν τῷ ὅπ' ἀριθ. 672 χειρογράφῳ τῆς βιβλιοθήκης παρατιθέμενα εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκφώνησιν Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ κτλ. Τρις Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ καὶ δις Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις μὲ τὴν ἐπομένην ἐπιγραφὴν «Τὸν ὕμνον τοῦ φιλοσοφωτάτου καὶ δαισιτάτου Νικηφόρου τοῦ Βλεμύδου».

Μετὰ τὰς εὐχὰς ἐξακολουθεῖ ὁ κώδιξ ὡς ἐξῆς: Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με. Μετὰ δὲ τοὺς ἔξ ψαλμούς τὸ Θεὸς Κύριος ἢ τὸ ἀλληλούϊα καὶ τὰ Τριαδικά.

Στιχ. β. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν... ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Εἶτα λέγει τροπάρια ταῦτα.

Ἐπερευχαριστοῦμέν σοι, δέσποτα Θεέ ἡμῶν ὑπερ.

Ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τὴν ὑπέραγγον Θεοτόκον ἃ προκείμενα ἐσπέρας. Εἰ δὲ ἔστι τεσσαρακοστὴ μεγάλη πλὴν Σαββάτου καὶ Κυριακῆς καὶ τῆς ἡμέρας τοῦ Εὐαγγελισμοῦ παρελάβομεν ἐν τοῖς ἑωθινοῖς ἡμῶν λέγειν ἀντι τοῦ Θεοῦ Κύριος Ἀλληλοῦσία.

Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου... μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου. Στιχ. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια...δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἀρχόμεθα τῶν καθισμάτων τοῦ ψαλτηρίου.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ... καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθειά σου. Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι Κυρίου... Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών ὁ κατοικῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα... Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου... ὑψώσει κεφαλὴν.

Ψαλ. ρι

Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου... ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ὁ Θεός τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς... πάσα ἡ γῆ. Γένοιτο.

Δόξα

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ... εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα... καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κῶ ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐξηρεῦξάτο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν... καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Εἶτα τρισάγιον τὸ Παναγία Τριάς, τὸ Πάτερ ἡμῶν καὶ εὐθὺς τροπάριον.

Προσκυνοῦμεν Λόγε Θεοῦ τὴν ἐνανθρωπήσιν σου, δι' ἧς ἐθέσασας ἡμᾶς τιμῶμεν τὴν πτωχεῖαν σου, δι' ἧς πλοῦτον ἄφραστον ἐπλουτισθήμεν ὅσον, δέσποτα τὸ πλήθος τοῦ ἐλέους σου, ὅσον τὸ τῆς εὐσπλαχνίας σου μέγεθος οὐδεὶς νοῦς ἐννοῆσαι δύναται τὴν τῆς σῆς φιλανθρωπίας ὑπερβολὴν ὁ Θεός ἄνθρωπος διὰ τὸν ἄνθρωπον γέγονας. Ὡ τοῦ θαύματος, δόξα σοι Κε δόξα σοι.

Προεθέσπισαν οἱ προφῆταιί σου τὴν σάρκωσίν σου, Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, καθὼς αὐτοῖς ἐνέπνευσε τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου, τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ σοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, ὃν τὰς προαγορευσεις ἐπλήρωσας ἐν ἐσχάτοις καιροῖς καὶ τέλειος Θεός ὢν τέλειος γέγονας ἄνθρωπος ἀτρέπτως, ἀσυγχύτως, ἀναμαρτήτως, ὑπερφυῶς.

Ἀχραντὸς δέσποτα Χριστὲ καὶ πατὴρ τοῦ τόκου καὶ μετὰ τόκου ἡ μήτηρ σου ἐξ ἁγίου Πνεύματος συλλαβοῦσα σε ἅγια τὸν ἅγιον καὶ τεκοῦσα πανάγνωστος ὡς ἔφρασε. Ποῦ γὰρ εἶχε χωρὶν ὄλως ἐννόημα σαρκικοῦ θελήματος ἐν ἐνανθρωπήσει Θεοῦ τοῦ πάσης ἀγιοσύνης καὶ ἀγνότητος ὄντως πηγῆς ἄλλὰ καὶ διὰ τῶν τῆς σῆς παναμώμου μητρὸς πανιέρων ἐντεῦξων ἔργου παντὸς μομητοῦ καὶ λογισμοῦ βεβήλου λύτρωσαι ἡμᾶς τοὺς δούλους σου Κύριε.

Στάσις α

Ὁ Θεός ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνατί ἐγκατέλιπες με...τεχνησομένην ὃν ἐποίησεν ὁ Κος.

Δίκασον Κε τοὺς ἀδικοῦντας με...μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαιμόν σου.

Σῶσόν με ὁ Θεός ὅτι εἰσῆλθοσαν ὕδατα...κατασηκνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι χρηστός...καὶ συνήσουςι τὰ ἔλεή τοῦ Κυρίου.

Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν...ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Ἀναστήτω ὁ Θεός...εὐλογητός ὁ Θεός.

Δόξα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου...αὐτὸς ἐστὶν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Δόξα.

Τρισάγιον καὶ τὰ τῷ τρισαγίῳ ἐπόμενα

Πάσχεις βουλήματι καὶ θνήσκεις ἐκουσίας ὁ ἀναμάρτητος, ἀπάθειαν καὶ ζωὴν χαριζόμενος τῷ δι' ἁμαρτίαν ἐμπαθεῖ καὶ θνητῷ. Βαίνεις εἰς ἄδου κάμῃ τὸν ἐκεῖ δεσμώτην ἐλευθεροῖς. Ἀνίστασαι κατ' ἐξουσίαν τριήμερος, καὶ τὴν φθορὰν ἀπεκδύνεις με' πρὸς οὐρανοὺς ἀναφοιτᾶς καὶ τὸν χοῖκὸν δοῦλόν σου κατασκηνοῖς ἐν αὐτοῖς· κυδαίνω τὰ ἔργα τῆς σοφῆς οἰκονομίας σου Ἰησοῦ φιλάνθρωπε καὶ παντοδύναμε Κύριε.

Προσκυνῶ σου Χριστὲ τὴν σταύρωσιν, τὴν ταφὴν, τὴν εἰς Ἄδου κάθοδον, τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀναφοίτησιν· εὐφημῶ τοὺς λόγους σου, δοξάζω σου τὰ τεράστια· μεγαλύνω τὴν εἰς τὸν κόσμον τοῦτον διὰ σαρκὸς παρουσίαν σου, δι' ὧν ἀπάντων τὴν ἐμὴν εἰργάσω πανσόφως σωτηρίαν ὁ ὑπεράγαθος.

Ἡ ἀκηλίδωτος μήτηρ σου Κύριε Ἰησοῦ τὴν καρδίαν τιτρώσκειται τῇ στραυρώσει σου, χαίρει δὲ τῇ ἀναστάσει σου χαρὰν ἀνεκλάλητον καὶ τῇ ἀναλήψει σου κατανοεῖ τὴν οἰκονομίαν σου, ἣν προῦπέγραψαν αὐτῇ σύλληψις ἄσπορος καὶ παρθενία μετὰ τόκον ἀδιαλώβητος. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις παράσχου ἡμῖν τοῖς δούλοις σου τὰ ἔλεή σου.

Ψαλμός. Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ Θεός, ἐξομολογησόμεθα σοι καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνόματί σου...καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τοῦ δικαίου.

Ψαλμός. Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις... ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Ψαλμ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν...εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Δόξα.

Ψαλμ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν ὀργιζέσθωσαν λαοί...ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ψαλμ. Θεὸς θεῶν Κύριος ἐλάλησε...καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ἢ δεῖξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Ψαλμ. Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος...ἀφανιεῖ αὐτοὺς Κορ ὁ Θεός.

Δόξα.

Ψαλμ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινὸν...καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

Ψαλμ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ...τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

Ψαλμ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσῃ ἡμᾶς...τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δόξα.

Εἶτα τρισάγιον καὶ τὰ τῷ τρισαγίῳ ἐπόμενα.

Σὲ Λόγε Θεοῦ καὶ κτίστην ἡμῶν καὶ δικαστὴν ἐπιστάμεθα· μετὰ δόξης γὰρ ἤξεις ἀποδοῦναι τὸ κατ' ἀξίαν παντὶ λογικῷ σου δημιουργήματι, καὶ τοῖς μὲν τοὺς σοὺς τηρήσῃ νόμους ἔπαθλον παρασχεῖν τὴν οὐράνιον βασιλείαν σου, τοῖς δὲ παρανόμως τὸν βίον ἐν ἀθετησί τῶν σῶν ἐντολῶν καταλύσῃσι κατὰ κρῖμα κόλασιν αἰωνίζουσιν. Ἀλλὰ πρὸ τοῦ τέλους δὸς ἡμῖν βοήθειαν τοῖς δούλοις σου, Κύριε, καὶ δι' ἐπιστροφῆς τῷ τῶν σωζομένων τάγματι συναρίθμησον ἡμᾶς, πολυεύσπλαχνε.

Ποῖος νοῦς ἐννοήσει, ποία γλῶσσα, Χριστὲ ὁ Θεός, ὅσον φοβερὸν ἐκεῖνο τὸ τε-

λευταίον σου δικαστήριον, ὅτε τὸν ἥλιον ἢ σὴ λαμπρότης στήσει τοῦ φαίνειν ἐξ-
μαυρώσασα, τὸν οὐρανὸν δὲ καὶ τὴν γῆν αἱ ἀκτίνες σου πληρώσουσι καὶ ὑπεραυγά-
ξουσιν· ὅτε πληθύεις ἀγγέλων κύκλω τῆς σῆς δόξης ἀριθμὸν ὑπερβαίνουσαι, παράστα-
σις δὲ πάνδημος καὶ παγκόσμιος, ἔργων κρυπτῶν παντελῆς ἀποκάλυψις καὶ φανέρω-
σις, λογισμῶν ἔκφορὰ καὶ κραυγὴ καὶ τιμωριῶν ἀνυπίστων τὸ ἀπειλητικόν· καὶ τοῖς
δικαίοις ἡτοίμασμένη ἀπόλαυσις, ἅμα δὴ πάντα καὶ ὄλωσ ἀμιγῆ καὶ ἀσύγχυτα. Τότε,
Κύριε, τῆς ἐποφειλομένης καὶ διὰ τὴν ἐμὴν ἄλογον διαγωγὴν αἰσχύνης καὶ κατακρί-
σεως ρῦσαι με τῷ ἔλεει σου χαρισάμενός μοι διόρθωσιν ἐνταυθοῖ καὶ διὰ μετανοίας
τῶν ἡμαρτημένων συγχώρησιν.

Ἄναστήσονται πάντες οἱ ἀπ' αἰῶνος ἀποθανόντες καὶ παραστήσονται σοὶ τῷ
δικαίῳ κριτῇ καὶ ἀποδώσεις ἐκάστῳ καθὼς διήλθε τὸν δρόμον τῆς αὐτοῦ βιοτῆς.
Ἄλλὰ, οἶδα Κύριε, τὰς ἐμὰς ἀνομίας ὅτι πολλαὶ καὶ πτοοῦμαι τὸ δικαστήριον καὶ
ἱκετεύω σε τὸν μόνον σοφὸν καὶ φιλόανθρωπον οἰκονομησαί, καθὼς οἶδας αὐτός, ἀπο-
κλαύσασθαί με τὰς πλημμελείας μου καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὰ σοὶ εὐάρεστα διαπράξασθαί
καὶ οὕτως ἀποσκευάσασθαί με τὸ πλῆθος τῶν ἐγκλημάτων μου καὶ τῆς ἐν τῇ κρίσει
καταδίκης ἐκλυτρωθῆναί με καὶ τῷ χορῷ τῶν εὐλογημένων τοῦ Πατρὸς σου καταλε-
γῆναί με, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου.

Εἶτα ὁ Ν Ψαλμός. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Εἶτα αἱ ᾠδαὶ κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν καὶ κατὰ τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς
λέγει·

Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον Γ'. Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοὶ.

Εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς Η ᾠδῆς λέγει.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον· αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, ὑπερυ-
ψοῦμεν τὸ ὄνομά σου Χριστέ, σὺ γὰρ βασιλεύεις εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς Θ' ᾠδῆς

Σοῦ τὴν μητέρα, Κύριε, τοῦ σώζοντος ἡμᾶς, Μαρίαν τὴν ἀειπαρθενον, τὴν
ὄντως Θεοτόκον ἐπαξίως οἱ δοῦλοί σου ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐν τῇ ᾠδῇ ταύτῃ τῆς Θεοτόκου φωνῶν ἤγουν καὶ
τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος λέγει·

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν τὴν σὲ τεκοῦσαν, Κύριε, τὴν ζεμιμακάριστον
καὶ ὑπερευλογημένην, τὴν παναμώμητον, τὴν πανάχαρτον, τὴν ὑπέραγον, τὴν ἀγιω-
τέραν ἀπάσης κτίσεως.

Καὶ ἀκολούθως αἱ Ζαχαρίου τοῦ προφήτου ρήσεις. Πληρωμένου δὲ τούτου
λέγει Δόξα

~~Ἦ πανοικτίριον δέσποτα, τὰς εὐεργεσίας τὰς εἰς ἐμὲ τὸν κατώτατα πολλαῖ σοὶ
καθ' ἐκάστην πῶς ἐξισχύσω λαλήσαι. Προσκυνῶ καὶ δοξάζω, ὕμνω καὶ μεγαλύνω σου
τὴν ἄκραν εὐσπλαγχνίαν. Εὐχαριστῶ τῇ μακροθυμίᾳ σου τῇ ἀφάτῳ, σοὶ δὲ καὶ παρα-
τίθῃμι ἑμαυτὸν εἰς αἰῶνας.~~

Εἶτα οἱ αἶνοι·

Ψαλ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Σοὶ πρέπει ὕμνος ἐκ τῶν οὐρανῶν
καὶ ἐκ τῆς γῆς ὁ Θεὸς τοῦ παντός

Αἰνεῖτε τὸν Κον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Πληρωμένων δὲ τῶν αἰνῶν Δόξα καὶ λέγει τὸ παρὸν τροπάριον.

Σοὶ πᾶσα δόξα πρέπει Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν σοὶ δόξαν ἀναπέμπομεν καὶ ἡμεῖς
οἱ ἀνάξιοι δοῦλοί σου τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἄμην.

Καὶ εὐθὺς Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. Καὶ τὰ λοιπά. Εἶτα τρισάγιον Παναγία Τριάς τὸ Πάτερ ἡμῶν καὶ λέγει τὰ τροπάρια ταῦτα·

Χριστέ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον... τοῦ προσώπου σου καὶ κατευθυνθεῖσαν τὰ διαβήματα... παναχαράντου μητρὸς σου καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου.

Προσιώνιε Λόγε τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἐν ᾧ πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι, δώρησαι μοι λόγον καὶ σοφίαν καὶ γνώσιν τῷ πτωχῷ καὶ πένητι δούλῳ σου καὶ οὐ μὴ κωλύσω τὰ χεῖλη μου τοῦ διηγεῖσθαι τὰ θαυμάσιά σου καὶ κηρύττειν τὰς εὐεργεσίας σου καὶ βοᾶν σοι διαπαντός, δόξα σοι ὁ Θεὸς μου δόξα σοι· δόξα σοι ὁ Θεὸς μου δόξα σοι· δόξα σοι ὁ Θεὸς μου δόξα σοι καὶ νῦν καὶ αἶει καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐλεῆμον καὶ οἰκτίρμον Κύριέ μου, οἰκτείρησον καὶ ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον καὶ κατάκριτον δούλόν σου, τὸν πλειστάκις παραπεσόντα καὶ τῇ σῇ εὐπλαγχνίᾳ προσπίπτοντα.

Τοῦτο δὲ τὸ ἕστατον τροπάριον λέγεται ἐκ Γου. Καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Αἱ Εὐχαὶ τοῦ Ὁρθρου

Ἄς ἐξετάσωμεν ἤδη τὰ ἐπὶ μέρους στοιχεῖα τοῦ ἐν ἰσχύϊ τυπικοῦ τοῦ Ὁρθρου, ἀναζητοῦντες τὴν ἀρχικὴν μορφήν καὶ τὴν προέλευσιν τούτων, ἔξ ἧς πάλιν θὰ καταστῆ ἔκδηλος ἡ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἀνεκαθεν ὑπαρξίς ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Τυπικοῦ κατὰ τὰς κυρίας αὐτοῦ γραμμάς.

Καὶ δὴ ἀρχόμεθα ἀπὸ τῶν εἰχῶν τοῦ Ὁρθρου, τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Ἐξαψάλμου νῦν ἐν συνεχείᾳ ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἀναγιγνωσκομένων. Ἴδου αὗται :

Σ' ἃ *OLIKI H Euxai Ewthinai*

Ε' Ἀρχὴ τοῦ ὀρθρου

Ε' Ὁ ἱερεὺς Εὐλόγητὸς ὁ Θεός. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου. Δόξα. Ὁ ὑψωθεὶς. Καὶ νῦν. Προστασία φοβερά. Κύριε ἐλέησον ἱβ. Ὁ ἱερεὺς Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ δημοουσίῳ. Καὶ λεγομένου τοῦ ἑξαψάλμου ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς τὰς εὐχὰς συνήθως.

Ὁ Δ «Εὐλόγησον δέσποτα. Εὐλογημένη ἡ βασιλεία. Τρισάγιον. Τὸ ἄ ψαλμ. (;) Καὶ ὁ ἱερεὺς τὰς εὐχὰς.»

Ὁ Σ' Ἀκολουθία σὺν Θεῷ τοῦ ὀρθρου. Μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν διάκονον Εὐλόγησον, δέσποτα, ἐκφωνεῖ Εὐλογημένη... Καὶ εὐθὺς ὁ λαὸς ἀρχονται τὸν ἑξάψαλμον. Καὶ μετὰ τὸ τέλος ὁ διάκονος λέγει Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου....»

Ὁ Π' «μετὰ γοῦν τὴν κάταρξιν τοῦ Θεὸς Κύριος εὐθὺς λέγει τὰς εὐχὰς ὁ ἱερεὺς Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τῷ ἐξαναστήσαντι.... κλπ.

L H Σ, Εὐχή ἐωθινή $\alpha \delta$ Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

- 1 Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ἐξ ἀ' ν' ἀστήσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν καὶ ἐμβάλλοντι εἰς τὸ στόμα ἡμῶν λόγον αἰνέσεως, τοῦ προσκυνεῖν καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· καὶ δεόμεθα τοῖς σοῖς οἰκτιρμοῖς· οἷς πάντοτε ἐχρήσω περὶ τὴν ἡμετέραν ζωὴν. Καὶ νῦν ἐξαπόστειλον τὴν βοήθειάν σου ἐπὶ τοὺς ἐστώτας πρὸ προσώπου τῆς ἀγίας δόξης σου καὶ ἀπεκδεχομένους τὸ παρά σου πλούσιον ἔλεος· καὶ δὸς αὐτοῖς μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης πάντοτε σοὶ λατρεύειν, αἰνεῖν, ὑμνεῖν, προσκυνεῖν τὴν ἀνεκδιήγητόν σου ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

L H Εὐχή ἐωθινή β'. δ Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν Κύριε ἐλέησον.

- Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς· δικαιοσύνην καὶ ἁγιασμόν ἐπιτελεῖν ἐν τῷ φόβῳ σου συνέτισον ἡμᾶς. Σὲ γὰρ δοξάζομεν τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν ἡμῶν· κλίνον τὸ ὄδός σου καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν. Καὶ μνήσθητι, Κύριε, τῶν συμπαρόντων καὶ συνευχομένων ἡμῖν πάντων κατ' ὄνομα καὶ σῶσον αὐτοὺς τῇ δυνάμει σου· εὐλόγησον τὸν λαόν

Εὐχή ἀντιφώνου α' Κ Ο Σ. *Εὐχή α' Δ Ι ξ*

1 *Εὐχαριστοῦμέν σοι, Χριστέ ὁ Θεός, Q 2 ἐμβάλλοντι Γ Δ Η Ι Κ Q Ξ Ο* ἐμβάλλοντι *L 3* τοῦ προσκυνεῖσθαι καὶ ἐπικαλεῖσθαι *Ξ* τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου καὶ δεόμεθα *Γ Δ Η Ι Κ Q O* τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου καὶ δεεσθαι τῶν οἰκτιρ. *Ξ α 4* δεόμεθά σου τοῖς οἰκτιρμοῖς *I α* δεόμεθά σου τοῖς σοῖς *O*

5 *οἰκτιρμοῖς τῆς σῆς χρησιότητος I* οἰκτιρῶν τῆς σῆς χρησιότητος *Ξ* οἰκτιρμοῖς τῇ σῇ χρησιότητι ἢ πάντοτε *Γ Δ Η Κ Q L O α* χρησιότητος ἢ πάντοτε *Ξ* χρησιότητι ἦν πάντοτε ἐπεχαίρω διὰ τὴν ἡμετέραν *I 7* δόξης σου ἀπεκδεχομένους *I*

8-9 *δὸς αὐτοῖς ... πάντοτε λατρεύοντάς σοι I* πάντοτέ σοι λατρεύοντας *Γ L Ξ* πάντοτέ σοι λατρεύουσι *Δ Η L Q O* ὑμνεῖν καὶ προσκυνεῖν *Ξ*

10 Ἐκφώνησις *Γ Q K O H*, παραλείπεται ἡ ἐκφώνησις ἐν *Δ Ξ*, ἐν δὲ τῷ *Σ* α' Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Τῆς παραγίας. Ὅτι πρέπει σοι.

Εὐχή ἀντιφώνου β' Κ Ο Σ. *Π*. *Εὐχή ἀντιφώνου πρώτη Γ*. *Εὐχή β' Δ Ξ α δ*. Ἄνευ ἐπιγραφῆς ἐν τῷ *I*. Ἐν τῷ *Q* δευτέρα ἢ τρίτη καὶ τρίτη ἢ δευτέρα.

13 *Τὸ πνεῦμά μου Ξ* ὁ Θεὸς διότι φῶς *Γ Η Ι Κ Q L Ξ Ο α*

15 ἐπιτελεῖν ἐν φόβῳ σου *Δ Η Ι Κ* ἐν φόβῳ σου ἐπιτελεῖν *Γ*

16 τὸν μόνον ὄντως *Δ L* Θεόν· κλίνον *Γ Η Ι Κ Q Ξ L α*

17 καὶ ἐπάκουσόν μου *Ξ* καὶ μνήσθητι τῶν συμπαρόντων ἡμῶν καὶ συνευχομένων πάντων *Ξ 18* συνευχομένων ἡμῶν πάντων *I 19* καὶ σῶσον ἡμᾶς ἐν τῇ δυνάμει σου *Ξ*

19 αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου *H Q α* τὸν λαὸν καὶ ἁγίους *Γ*

1 σου καὶ ἀγίασον τὴν κληρονομίαν σου· εἰρήνην τῷ κό- Ψαλμ. κςθ, κη13
σῳ δώρησαι, ταῖς ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς βασιλευσιν
ἡμῶν καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι ἠλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάν-
τιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
5 τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
Ἄμην.

Σ, Η L Εὐχὴ ἐωθινή Γ

α Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε, ἐλέησον.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σέ, ὁ Ἦσ. κς9
Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου. Δίδαξον Ψαλμ. ρη12,26,
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τὴν δικαιοσύνην σου, τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ δι- 135, Ἑφεσ. α 18
10 καιώματά σου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν δια- Ψαλμ. ιβ 3
νοιῶν ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν ἐν ἀμαρτίαις εἰς
θάνατον· ἀπέλασον πάντα ζόφον ἀπὸ τῶν καρδιῶν ἡμῶν· χάρισαι
ἡμῖν τὸν τῆς δικαιοσύνης ἥλιον καὶ ἀνεπηρέαστον τὴν ζωὴν ἡμῶν
διαφύλαξον ἐν τῇ σφραγίδι τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος· κατεύθυ-
15 νον τὰ διαβήματα ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης· δὸς ἡμῖν τὸν Ψαλμ. λθ 2, ρη1
ὄρθρον καὶ τὴν ἡμέραν ἐν ἀγαλλιάσει, ἵνα σοὶ τὰς ἐωθινὰς ἀναπέμ- 135
πωμεν εὐχὰς· Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ Ἦσ. νθ8, Ψαλμ-
δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύ- ιγ 3
ματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἄμην.

2 δώρησαι τοῖς ἱερεῦσι Η τοῖς ἱερεῦσί σου Δ L τοῖς βασιλεῦσι καὶ παντὶ Η K
Γ I Q τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ Δ Ε O

3 Ἐκφώνησις Γ K Q O H Ὅτι σὸν τὸ κράτος K O Ὅτι πρέπει σοὶ Q. Ἐλλείπει
ἡ ἐκφώνησις Ε Δ. Ἐν τῷ Σ α. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...Τῆς Παναγίας. Ὅτι ἠλόγηται.

Εὐχὴ ἀντιφώνου γ' K O Π, Σ α. Εὐχὴ ἀντιφώνου β' Γ'. Εὐχὴ γ' Δ Ε ἄ ἄ. Ἀνεπί-
γραφος I.

9 τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς K. καὶ τὰς ἐντολάς σου Η K ἄ.

10 τὰς ἐντολάς καὶ τὰ δικαιώματά σου Δ. II ὑπνώσωμεν εἰς θάνατον Η πρὸς θά-
νατον Q.

12 ἐξέλασον πάντα Η K Γ L Ε ἄ.

13 τῆς δικαιοσύνης σου Γ Η I O ἄ ἥλιον ἀνεπηρέαστον Γ Δ Η K L E O Q ἄ.

14 διαφύλαξον τῇ σφραγίδι Γ Δ I Q L διατήρησον τῇ σφραγίδι Η K E O ἄ σφρα-
γίδι τοῦ ἀγίου Πνεύματος I.

15 καὶ δὸς ἡμῖν L. ἡμῖν ἰδεῖν τὸν ὄρθρον O.

16 ἵνα τὰς ἐωθινὰς σοὶ Q ἀναπέμωμεν εὐχὰς K L O ἄ. 17 Ἐκφών. Γ K Q O H.
Παραλείπουσι τὴν ἐκφώνησιν Δ Ε. Ὅτι ἀγαθὸς K O.

H L, Εὐχή ἐωθινή δ'.

1

ᾧ Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

- Δέσποτα ὁ Θεός, ὁ ἅγιος καὶ ἀκατάληπτος, ὁ εἰπὼν ἐκ σκό- B' Κοριθ. δ 6
 τους φῶς λάμψαι, ὁ ἀναπαύσας ἡμᾶς ἐν τῷ τῆς νυκτὸς ὕπνῳ καὶ
 διαναστήσας πρὸς δοξολογίαν καὶ ἰκεσίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος,
 5 δυσωπούμενος ὑπὸ τῆς ἰδίας σου εὐσπλαγχνίας, πρόσδεξαι ἡμᾶς καὶ
 νῦν προσκυνοῦντάς σε καὶ κατὰ δύναμιν εὐχαριστοῦντάς σοι· καὶ δώ- A' Θεσσ. ε 5
 ρησαι ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. Ἀνάδειξον ἡμᾶς υἱοῦς
 φωτὸς καὶ ἡμέρας καὶ κληρονόμους τῶν αἰώνιων σου ἀγαθῶν.
 Μνήσθητι, Κύριε, ἐν τῷ πλήθει τῶν οἰκιτισμῶν σου καὶ παντὸς τοῦ
 10 λαοῦ σου, τῶν συμπαρόντων καὶ συνευχομένων ἡμῖν, καὶ πάντων τῶν
 ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν γῆ τῶν ἐν θαλάσσει, τῶν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς Ψαλμ. ρβ 29
 δεσποτείας σου δεομένων τῆς σῆς φιλανθρωπίας καὶ βοηθείας,
 καὶ πᾶσι χορήγησον τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἴνα σεσωσμένοι ψυχῇ τε καὶ

*Εὐχή ἀντιφώνου γ' Γ. Εὐχή ἐωθινή ἀντιφώνου δ' ΚΟ. Εὐχή δ' Δ ᾠδ' ἀνεπί-
 γραφος Ι*

*4 ὕπνῳ καὶ ἀναστήσας Γ. πρὸς σὴν δοξολογίαν Ι. πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγα-
 θότητος Δ L 6 προσκυνοῦντάς σοι ᾧ. προσκυνοῦντάς σε καὶ δώρησαι Q*

7 αἰτήματα. Καὶ ἀνάδειξον Ι.

*8 υἱοῦς φωτὸς καὶ κληρονόμους Γ Δ Η Ι Κ Q L O ᾧ. κληρον. τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν
 Δ Ι L Καὶ μνήσθητι Δ.*

9 Μνήσθητι ἐν τῷ πλήθει Ι οἰκιτισμῶν σου παντὸς τοῦ Γ Δ Η Ι Q O.

10 συνευχομένων ἡμῶν τῶν ἀπάντων ἀδελφῶν Ι

*10 - 11 συνευχομένων ἡμῖν τῶν ἀπόντων Γ Δ Q L καὶ τῶν ἀπόντων ἀδελφῶν Η O
 τῶν ἀπόντων ἡμῖν τῶν ἐν γῆ Δ*

12 τῆς σῆς βοηθείας καὶ φιλανθρωπίας Δ Ι L.

13 Ψυχῇ καὶ σώματι Γ Η Κ L O ᾧ.

Ὁ Σ₆ μετὰ τὴν εὐχὴν: «Εἶτα τὸ κάθισμα. Ἀπὸ δὲ ἕκτης ᾠδῆς λέγει τὸ κοντά-
 κιον. Προσετέθησαν καὶ ἕτεραι δύο εὐχαὶ διὰ τὸν πολυέλειον (τῆς) Κυριακῆς, ἐν τῇ
 ἁγίᾳ Τεσσαρακοστῇ, γινομένης στιχολογίας, λέγει δὲ καὶ αὐτάς. Εὐχὴ Δέσποτα ὁ Θεός,
 ὁ ἅγιος, ὁ ἀκατάληπτος... Εὐχὴ ἀντιφώνου Ε'. Ἀγαθῶν...». Ὁ Π₄ μετὰ τὴν εὐχὴν
 ἀντιφώνου τρίτου: «Εἰρήνη πᾶσιν. Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...
 Τῆς Παναγίας... Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός... Εἰρήνη πᾶσι. Μετὰ δὲ τοὺς
 ἀναβαθμούς καὶ τὸ προκείμενον λέγει ὁ διάκονος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ ἱερεὺς
 Ὅτι ἅγιος εἰ ὁ Θεός ἡμῶν. Εἶτα λέγει Πᾶσα πνοή... Λεγομένου δὲ λέγει ὁ ἱερεὺς
 τὴν εὐχὴν τοῦ Εὐαγγελίου Ἐλλαμψον... Ἐκφώνησις λέγεται ἀπὸ τοῦ β' καθίσματος
 Ὅτι σὺ εἰ ὁ φωτισμὸς καὶ ἁγιασμὸς καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν... Μετὰ γοῦν τὴν
 ἐκφώνησιν τὸ Πᾶσα πνοή, τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν', μεθ' ὃ ψαλλομένου τοῦ πεντηκοστοῦ
 λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τοῦ πεντηκοστοῦ Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὴν τῆς μετανοίας
 ἄφεσιν... Ἐκφώνησις Ἐλεει καὶ οἰκτιρμοῖς... Εὐχὴ ἀπὸ γ' ᾠδῆς Δέσποτα ὁ Θεός
 ὁ ἅγιος, ὁ ἀκατάληπτος. Ὁ Σ μετὰ τὴν τρίτην εὐχὴν: «Εἶτα γίνεται συναπτὴ με-
 γάλῃ ὑπὸ τοῦ διακόνου... Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν. Ἐξομολογήσομαί σοι... Πᾶσαι
 αἰ λουπαὶ εὐχαὶ παραλείπονται ὑπ' αὐτοῦ.

1 σώματι πάντοτε διαμένοντες μετὰ παρρησίας δοξάζωμεν τὸ θαυμα-
στον καὶ εὐλογημένον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἄμην.

Δ αἰ Εὐχὴ ε

Ἄγαθὼν θησαυρὲ, πηγὴ ἀένναος, Πάτερ ἅγιε, θου-
5 μαστοποιεῖ, παντοδύναμε καὶ παντοκράτορ, πάντες σε προσκυνούμεν
καὶ σοῦ δεόμεθα, τὰ σὰ ἔλεη καὶ τοὺς σοὺς οἰκτιρισμοὺς ἐπικαλούμε-
νοι εἰς βοήθειαν καὶ ἀντίληψιν τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως. Μνή-
σθητι, Κύριε, τῶν σῶν ἰκετῶν πρόσδεξαι πάντων ἡμῶν τὰς ἐπι-
10 κινὰς δεήσεις ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου καὶ μηδὲνα ἡμῶν ἀδό-
κιμον ποιήσης, ἀλλὰ πάντας ἡμᾶς περιποίησαι διὰ τῶν οἰκτιρι-
μῶν σου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀγρυπνούντων καὶ ψαλλόντων εἰς
δόξαν σὴν καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν καὶ τοῦ
ἀγίου σου Πνεύματος. Γενοῦ αὐτῶν βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ.

Ἱερ. μτ 13,
Σοφ. Σολ. ια 6

Ψαλμ. ρμ 2
Πράξ. κ 23,
Α' Τιμοθ' γ 13

Ψαλμ. ξα 3,7

2 Ὄνομά σου. Ὅτι ὑψόλογηται **Ο** Ἐκφώνησις **Κ Q O H** ὄνομά σου. Ὅτι Θεὸς
ἐλέους καὶ οἰκτιρισμῶν **Γ Η Ι Κ Λ Π**, ἄ. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος **Q**.

Εὐχὴ ἐωθινή ε' ἄ Εὐχὴ ἐωθινή ἀντιφ. ε' **Κ O** Εὐχὴ ἀντιφ. ε' **Σ 6**. Ἀνεπίγραφος **I**.

4 πηγῆς ἀενάου **Γ O Δ Ι Κ Q L ἄ** ἀενάου χάριτος **O** θαυμαστοποιεῖ **Ι O**

5 παντοδύναμε, παντοκράτορ **Δ Η Κ Q L O ἄ 6** καὶ τοὺς οἰκτιρισμοὺς σου ἐπικαλού-
μενοι **Γ**

7 Μνήσθητι οὖν **Γ Η Ι Κ Q O**

8 οἰκετῶν **Γ O** ἰκετῶν καὶ πρόσδεξαι **Η Ι Κ** καὶ πρόσδεξαι **O** ἐπιθινὰς εὐχὰς καὶ
δεήσεις **Δ L** ἐπιθινὰς εὐχὰς ὡς θυμίαμα **Q I O** πάντας περιποίησαι **Γ I**

11 ψαλλόντων εἰς δοξολογίαν **Δ I** δοξολ. σὴν καὶ τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος **I**

12 καὶ τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ **O**

13 τοῦ ἀγίου Πνεύματος. Γενοῦ **Γ** Γενοῦ αὐτοῖς **Η Ι Κ O** καὶ πρόσδεξαι **Κ O ἄ**

Ὁ **Π 4** μετὰ τὴν εὐχὴν: «Ὁ διάκονος ἔτι καὶ ἔτι... Ὅτι Θεὸς ἐλέους.. Εἰρήνη
πᾶσιν. Εὐχὴ ἀπὸ **ΣΤ'** ᾠδῆς Ἄγαθῶν θησαυρῆ. Ἐν τῷ **L** μετὰ τὴν δ' εὐχὴν ἐπακο-
λουθεῖ «Εὐχὴ τοῦ εὐαγγελίου» μεθ' ἣν «Εὐχὴ τοῦ πεντηχοστοῦ» καὶ μετ' αὐτὴν ὡς
«Εὐχὴ ἐωθινή ζ'. ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς» ἢ κατὰ τὸ ἔντυπον εὐχὴ ε' Ἄγαθῶν θησαυρῆ...
Ἐν τῷ **Γ'** μετὰ τὴν δ' εὐχὴν «Εὐχαὶ τῆς β' στιχολογίας Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ» ἦτοι ἢ
κατὰ τὸ ἔντυπον ζ', μεθ' ἣν ἢ κατὰ τὸ ἔντυπον η' κ.λπ. (Ἴδε κατωτέρω, ἢ κατὰ τὸ
ἔντυπον δὲ ε' Ἄγαθῶν θησαυρῆ ἐπακολουθεῖ δεκάτη κατὰ σειρὰν ὑπὸ τὴν ἐπιγρα-
φὴν «Εὐχὴ ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς».

Ἐν τῷ **Δ** πρὸ τῆς ἐκφωνήσεως «Ἀπὸ γ' ᾠδῆς. Ἐκφώνησις Ὅτι ὑψόλογηται...».
Ὁ ὑπ' ἀριθ. 680 τῆς Ἐθν. Βιβλ. ἐπιγράφει τὴν ἀνωτέρω εὐχὴν «ἀπὸ ζ' ᾠδῆς» καὶ
πρὸ τῆς ἐκφωνήσεως Ὁ διάκονος ἔτι καὶ ἔτι... Ἐκφών. Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς
εἰρήνης. Εἰρήνη πᾶσιν. Εὐχὴ ἀπὸ θ' ᾠδῆς. Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τὰς νοεράς...
ἀληθινὸς καὶ πολυέλεος. Ὁ διάκονος ἔτι καὶ ἔτι... Ἐκφών. Ὅτι σὲ αἰνοῦσιν. Εἰ-
ρήνη πᾶσιν. Καὶ εὐθύς Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν».

ΘΕΟΛΟΓΙΑ Τόμος ΚΕ' Τεύχος Α'

1 πρόσδεξαι αὐτῶν τὰς ἰκεσίας εἰς τὸ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν σου
 θυσιαστήριον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμ-
 πομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σ₁ Εὐχή ἐωθινή ς'

Σ₆ Κ Εὐχή ἀντιφώνου ἔκτη

ᾠ ᾠ Εὐχή ση Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε, ἐλέησον

5 Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, Ψαλμ. ἐγ 8
 ὅτι πάντα ποιεῖς εἰς εὐεργεσίαν τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἵνα διαπαντός πρὸς
 σέ ἀποβλέπωμεν, τὸν σωτήρα καὶ εὐεργέτην τῶν ἡμετέρων ψυχῶν ὅτι
 διανέπασας ἡμᾶς ἐν τῷ παρελθόντι τῆς νυκτὸς μέτρῳ καὶ ἐξήγειρας
 ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν καὶ ἔστησας εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου
 10 ὀνόματός σου. Διὸ δεόμεθά σου, Κύριε, δός ἡμῖν χάριν καὶ δύναμιν,
 ἵνα καταξιωθῶμεν ψάλλειν σοὶ συνετῶς καὶ προσεύχε-
 σθαι ἀδιαλείπτως, ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ τὴν ἑαυτῶν
 σωτηρίαν κατεργαζόμενοι διὰ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ Χριστοῦ
 σου. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ τῶν ἐν νυκτὶ πρὸς σέ βοῶντων ἐπάκουσον
 15 αὐτῶν καὶ ἐλέησον καὶ σύντριψον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐ-
 τῶν τοὺς ἀοράτους καὶ πολεμίους ἔχθρους. Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς
 τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμ-
 πομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμ. μς 8
 Α' Θεσσ. σ 17
 Φιλ. β 12

Ρωμ. ις 20

1 πρόσδεξαι τὰς δεήσεις αὐτῶν καὶ ἰκεσίας Γ 1 εἰς τὸ ὑπερουράνιόν σου θυσια-
 στήριον Η Κ ᾠ εἰς τὸ ὑπερ. σου καὶ νοερὸν Ι

2 Ἐκφώνησις Γ Δ Η Θ Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν καὶ
 σοὶ Η Ὅτι ἡγάσται καὶ δεδόξασται Ο Ὅτι ἠλόγηται καὶ δεδόξασται Δ Ὅτι ἀγαθὸς
 καὶ φιλόανθρωπος Ι

5 Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων Δ 6 πρὸς σέ βλέπομεν Q 7 σωτήρα καὶ λυτρωτὴν
 καὶ εὐεργέτην Δ L 8 διανέπασας ἡμᾶς ἐν τῷ τῆς νυκτὸς ὕπνῳ Γ ὅτι ἀνέπασας Κ
 ὕπνῳ καὶ ἀνεστῆσας ἡμᾶς Γ 9 καὶ ἔστησας ἡμᾶς Q 11 ἵνα καταξιωθῆντες ψάλλειν
 Κ ψάλλειν σοὶ αἰνετῶς Ι 12 ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ Q 13 σωτηρίαν πάντοτε κατεργαζ. Q
 14 Μνήσθητι, Κύριε, τῶν Ι τῶν ἐκ νυκτὸς πρὸς σέ βοῶντων Γ Δ Ι Κ Λ Q O ᾠ 15 καὶ
 ἐλέησον αὐτούς καὶ O ᾠ 16 Ἐκφών. Γ Δ Η Κ Q O.

Ὁ Δ εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς προηγουμένης καὶ πρὸ τῆς προκειμένης
 εὐχῆς: «Τὴν μεγάλην συναπτήν ζητεῖ εἰς τὸ Λυχνικόν. Εὐχή ς'». Ὁ Γ «Εὐχή ἀπὸ
 τῆς ἕκτης ῥόδης». Ὁ Ι, «Εὐχή ἐωθινή η'». Ὁ Ο «Εὐχή ἐωθινή ἀντιφώνου ς'». Εὐχή
 ἐωθινή ς' Σ₁. Εὐχή ς' ᾠ ᾠ. Ἀνεπίγραφος Ι

Ὁ Η₄ μετὰ τὴν εὐχὴν «Ἔτι καὶ ἔτι... Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς... Εὐχή ἀπὸ τῆς
 Θ' ῥόδης Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τὰς νοερὰς καὶ λογικὰς ὑποσησάμενος...»

Η Εὐχή ἐωθινή ζ'.

α̅ Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε, ἐλέησον.

- 1 Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐξανα-
 ναστήσας ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν καὶ ἐπισυναγαγὼν
 ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς, δὸς ἡμῖν χάριν ἐν ἀνοίξει τοῦ
 στόματος ἡμῶν καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς κατὰ δύναμιν εὐχαρι-
 5 στίας· καὶ διδάξον ἡμᾶς τὰ δικαιώματά σου, ὅτι προσ-
 εύξασθαι καθ' ὃ δεῖ οὐκ οἶδαμεν, ἐὰν μὴ σύ, Κύριε, τῷ
 Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ ὀδηγήσῃς ἡμᾶς. Διὸ δεόμεθά σου, εἴ τι ἡμάρ-
 τομεν μέχρι τῆς παρουσίας ὥρας ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν,
 ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον. Ἐὰν γὰρ ἀνο-
 10 μίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται;
 Ὅτι παρὰ σοὶ ἡ ἀπολύτρωσις. Σὺ εἶ μόνος ἅγιος, βοη-
 θός, κραταιὸς ὑπερασπιστῆς τῆς ζωῆς ἡμῶν καὶ ἐν
 σοὶ ἡ ὕμνησις ἡμῶν διὰ παντός. Εἴη τὸ κράτος τῆς βασι-
 λείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ
 15 καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-
 νων. Ἀμήν.

Ἐξοδ. ι 23

Ἐφρσ. ς 19

Ψαλμ. ριη 12 καὶ
ἐξῆς

Ρωμ. η 26

Ψαλμ. ρκθ 3

Ψαλμ. ο 7, κς

Ψαλμ. ο ο

Η Κ Εὐχή ἐωθινή η'.

α̅ Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν τοῦ ὕπνου ραθυμίαν ἀποσκεδάσας
 ἀφ' ἡμῶν καὶ συγκαλέσας ἡμᾶς κλήσει ἀγία τοῦ καὶ ἐν νυκτί

Β' Τιμοθ. α 9

Ψαλμ. ρλγ 1

Εὐχή ζ'. Δ Σ ρ α̅ α̅. «Εὐχαὶ τῆς β' στιχολογίας» Γ. Εὐχή ἐωθινή θ' L. Ἀνεπί-
 γραφος Ι. Ὁ Ο «εὐχή ἀντιφώνου ζ' ἦτοι τοῦ πεντηκωστοῦ». Καὶ ἐπακολουθεῖ ἡ εὐχή
 «Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν διὰ μετανοίας» Τὴν ἀνωτέρω εὐχὴν ἐπιγράφει «εὐχή
 ἐωθινή η'».

1-2 ὁ ἐξαναστήσας ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου Γ Δ Η Ι Κ Q L O α̅ ἐπὶ τὴν ὥραν ταύτης
 Η Ι ἐπὶ τὴν ὥραν ταύτην τῆς Γ Δ Κ Q L O α̅.

5 ὅτι τί προσεύξασθαι Γ Q α̅ ὅτι τί προσευξόμεθα Δ Η Κ L O προσεύξασθαι δεό-
 μεθα καθ' ὃ δεῖ α̅ ὅτι προσευξόμεθα καθόσπου οὐκ Ι 6 εἰ μὴ σὺ Κύριε Κ τῷ ἁγίῳ σου
 Πνεύματι Δ Η Κ Q L α̅ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον ὀδηγήσῃ Ι. 7 ἡμᾶς. Δεόμεθά σου Κ.

8 μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμέρας ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ ἢ Δ παρουσίας ἡμέρας ἐν λόγῳ Ο
 ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ L ἐν λόγῳ ἢ κατὰ διάνοιαν Ι ὥρας ἢ λόγῳ Κ. 9 ἐκουσίως ἄνες Δ
 11 παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός καὶ παρὰ σοὶ ἡ ἀπολύτρωσις Ο α̅ ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός
 ἐστὶ, παρὰ σοὶ ἡ ἀπολύτρωσις Γ Κ ὅτι παρὰ σοῦ ὁ ἰλασμός ἡμῖν, παρὰ σοῦ ἢ Ι ὅτι
 παρὰ σοῦ ἢ ἀπολυτρ, Δ L.

11 Σὺ γὰρ εἶ μόνος Κ Q Σὺ μόνος ἅγιος Ι

12 ζωῆς ἡμῶν. Εἴη τὸ Ι ζωῆς ἡμῶν ἐν σοὶ Κ Ἐκφώνησις Γ' Η Κ Q O Ὅτι εὐ-
 λόγηταί σου τὸ πανάγιον Γ Παραλείπεται ἡ ἐκφώνησις ὑπὸ τοῦ Δ

Εὐχὴ ἀντιφώνου β' Γ. Εὐχὴ η' Δ α̅ α̅ Εὐχή ἐωθινή θ' Ο Ἀνεπίγραφος Ι Σ ρ.
 Παραλείπεται ὑπὸ τοῦ L.

19 τοῦ ἐν νυκτί Η καὶ ἐν τῇ νυκτί Ι ἐπαίρειν Η Ο

- 1 ἐπᾶραι τὰς χεῖρας ἡμῶν καὶ ἐξομολογεῖσθαί σοι Ψαλμ. ρη 6
 ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου, πρόσδεξαι τὰς Α Τιμοθ. β
 δεήσεις ἡμῶν, τὰς ἐντεύξεις, τὰς ἐξομολογήσεις, τὰς νυκτε-
 ρινὰς λατρείας· καὶ χάρισαι ἡμῖν ὁ Θεὸς πίστιν ἀκαταίσχυντον,
 5 ἐλπίδα βεβαίαν, ἀγάπην ἀνυπόκριτον. Εὐλόγησον ἡμῶν Β' Κορινθ. 6
 εἰσόδους καὶ ἐξόδους, πράξεις, ἔργα, λόγους, ἐνθυμήσεις· Ρωμ. ιβ 9,
 καὶ δὸς ἡμῖν καταστήσαι εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας αἰνού- Α' Βασ. κθ 6
 τας, ὑμνοῦντας, εὐλογοῦντας τῆς σῆς ἀφράστου χρηστότητος τὴν ἀγα- Ψαλμ. ρκ 6
 θότητα. "Ὅτι ἠὐλόγηται τὸ πανάγιόν σου "Ὄνομα καὶ δεδόξασται σου Γενεσ. α 16
- 10 ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Γ Ο Εὐχὴ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου.

ἃ Η τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. ἃ Κύριε ἐλέησον.

- Λάμψον, δέσποτα φιλόνηρον, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν Β' Κορινθ. 6
 15 τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας φῶς ἀκήρατον, καὶ τοὺς τῆς διανοίας *Εφεσ. α 18
 ἡμῶν ὀφθαλμοὺς διάνοιξον, εἰς τὴν τῶν εὐαγγελικῶν σου κη-
 ρυγμάτων κατανόησιν. "Ἐνθεὸς ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντο-

1 καὶ ἐξομολογήσασθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα Γ

2 πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς Η β τὰς δεήσεις, τὰς Ι τὰς δεήσεις ἡμῶν τὰς νυκτ. λατρ. Γ

3 τὰς ἐξομολογήσεις καὶ χάρισαι ἃ

5 πίστιν ἀκατ. ἀγάπην ἀνυπ. ἐλπίδα Κ βεβαίαν ἀνυπόκριτον Γ βεβαίαν καὶ ἀγάπην

Η Ο εὐλόγησον ἡμᾶς Ο

6 ἐξόδους καὶ δὸς ἡμῖν Γ

8 ἀφράστου δυνάμεως Γ Δ Η Κ Q Ι Ο 9 Ἐκφώνησις Η Κ Q Γ O "Ὅτι ἀγαθὸς καὶ
 φιλόνηρον Γ Εὐλόγηται σοὺ τὸ ὄνομα, δεδόξασται σοὺ Η Κ Q O καὶ δεδόξασται σοὺ
 Κ Q. Παραλείπει τὴν ἐκφώνησιν Δ.

14 Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν Φιλόνηρον. τὸ τῆς Γ L Q Ἐλλαμψον ἐν ταῖς
 καρδίαις ἡμῶν δέσποτα Ο Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν δέσποτα τῷ τῆς θεογν.
 σου φωτὶ ἀπροσίτῳ Η ἃ. φιλόνηρον. δέσποτα Q

16 ἀκήρατον φῶς L τὸ τῆς θεογνωσίας σου ἀπροσίτον φῶς Ο διάνοιξον ὀφθαλμοὺς
 Q ἀνοιξον ὀφθαλμοὺς Γ ὀφθαλμοὺς ἀνοιξον Η Ο ἃ

16 πρὸς τὴν τῶν εὐαγγελ. Q εὐαγγελικῶν κηρυγμάτων κατανόησιν ἃ εὐαγγελ. κη-
 ρυγμ. καταν. Γ Q L O

17 καὶ τῶν μακαρ σου Γ L Q καὶ τὸν φόβον τῶν μακαρίων σου Η Ο ἃ I ἵνα τὰς
 σαρκ. ἐπιθ Ο ἃ

Ὁ Σ α μετὰ τὴν ἀνωτέρω εὐχὴν: «Εἶτα κοντάκιον καὶ ὁ πεντηκοστός, καὶ
 εὐθὺς ὁ διάκονος Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Εὐχὴν θ' λέγει ὁ ἱερεὺς Κύριε
 ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ τὴν διὰ μετανοίας... Ἀντιλαβοῦ σῶσον... Τὴν ὀρθρινὴν καὶ τὴν...
 Ἄγγελον εἰρήνης... Συγγνώμην... κ.τ.λ. Καὶ εὐθὺς τὰς φῶδας καὶ μετὰ τὴν θ' φῶδὴν
 λέγει ὁ διάκονος Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ... Εὐχὴν λέγει ὁ ἱερεὺς. Ὁ θεός, ὁ θεός
 ἡμῶν, ὁ τὰς νοερὰς καὶ λογικὰς... Ἀντιλαβοῦ... Τῆς Παναγίας... Ὅτι σε αἰνοῦσι
 πᾶσαι... Εἶτα ὁ ἔξαποστειλάριος».

1 λῶν φόβον, ἵνα πάσας τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατή- A' Πετρ. β 11
σαντες πνευματικὴν πολιτείαν μετέλωμεν, πάντα τὰ πρὸς
εὐαρέστησιν τὴν σὴν φρονούντες καὶ πράττοντες. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγια-
σμός ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
5 τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἄμην.

Γ Δ I, Σ₁ Εὐχή τοῦ πεντηκοστοῦ Η τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν διὰ μετανοίας ἄφεςιν τοῖς ἀνθρώποις
δωρησάμενος, καὶ τύπον ἡμῖν ἐπιγνώσεως ἁμαρτημάτων καὶ ἐξομο-
λογήσεως τὴν τοῦ προφήτου Δαβὶδ μετάνοιαν πρὸς συγχώρησιν ὑπο-
10 δείξας, αὐτός, δέσποτα, πολλοῖς ἡμᾶς καὶ μεγάλοις περιπεπτωκότας

1 ἵνα τὰς σαρκ. ἐπιθ. πατήσαντες I ἵνα τὰς σαρκ. ἐπιθ. πάσας καταπατήσαντες Q
2 πάντοτε τὰ πρὸς εὐαρέστ. H O ἁ πάντα πρὸς σὴν εὐαρέστ. καὶ φρον. Γ πάντα
πρὸς εὐαρέστησιν καὶ φρον. L πάντα πρὸς εὐαρέστησίν σου πράττοντες Q εὐαρέστησιν σὴν
O καὶ φρονούντες H O ἁ β Ἐκφών. Γ H Q Σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτισμός καὶ ἁγιασμός καὶ
σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν L Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἅγιοις ἐπαναπαύῃ Γ Q

7 Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τὴν μετανοίας Δ

9 προφ. Δαβὶδ πρὸς συγχώρησιν ὑποδείξας K L

Ὁ Γ ἀναγράφει τὴν εὐχὴν Ἐλαμψον μετὰ τὴν εὐχὴν ἀντιφώνου τρίτου μὴ ὑπάρχου-
σαν ἐν τῷ ἐντύπῳ. Ὁ Δ εὐθύς μετὰ τὴν «Εὐχὴν η» «Ἀκολουθία τοῦ εὐαγγελίου κατὰ
πᾶσαν ἑορτὴν ἀφέντες ὡδὴ (;) τὸ προκείμενον εἶ ἐστι. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἐκφώνησις
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς καὶ σοὶ τὴν δόξαν Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροά-
σεως. .». Παραλείπεται ἡ εὐχή ὑπὸ τῶν Δ I K E. Ὁ L εὐθύς μετὰ τὴν τετάρτην εὐ-
χὴν «Εὐχή τοῦ Εὐαγγελίου». Ὁ Q μετὰ τὴν ὀγδόην «Εὐχή πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου».
Ὁ H μετὰ τὴν ὀγδόην «Εὐχή ἐωθινή θ'» τὴν ἐν τῷ ἐντύπῳ δεκάτην. Τὴν προκει-
μένην ὡς «Εὐχὴν ἐωθινήν ια» μετὰ τῆς παρατηρήσεως: «αὕτη λέγεται καὶ πρὸ τοῦ
Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου». Ὡσαύτως καὶ ὁ ἁ τὴν ἐν τῷ ἐντύπῳ ἑνδεκάτην ὡς δεκάτην
καὶ μετ' αὐτὴν ὡς εὐχὴν ια τὴν ἀνωτέρω εὐχὴν μετὰ τῆς προσθέτου ἐπιγραφῆς
ἐν τῷ περιωριῷ Εὐχὴ τοῦ Εὐαγγελίου. Καὶ ὁ ἁ εὐχὴν ἐωθινήν δεκάτην τὴν ια'
καὶ εὐχὴν ἐωθινήν ΙΑ' τὴν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου παραλείπον τὴν τοῦ Πεντη-
κοστοῦ.

Ὁ Σ₂ τὴν ἀνωτέρω (Δάμψον κ.τ.λ.) ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Εὐχή πρὸ τοῦ Εὐαγγε-
λίου τοῦ ὄρθρου». Εἶτα «Εὐχή μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον».

Ὁ τὸ φῶς σου τὸ ἀληθινὸν ἀνατείλας κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, τὸν Κύριον
ἡμῶν καὶ Θεὸν καὶ Σωτῆρα Ἰησοῦν τὸν Χριστόν, τὸν τῆς δικαιοσύνης ἥλιον, καὶ
φωταγωγῆσας ἡμᾶς δι' αὐτοῦ πρὸς τὴν σὴν ἀπλανῆ ἐπίγνωσίν τε καὶ πίστιν· αὐτός
καὶ νῦν, δέσποτα, φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν καὶ διάνοιξον τὰ ὦτα
τῶν καρδιῶν ἡμῶν εἰς τὸ ἐναργῶς ὁρᾶν τε καὶ ἀκοῦειν καὶ ὑποδέχασθαι τὸν θεῖον
καὶ ἐπουράνιον αὐτοῦ σπόρον τὸν εὐαγγελικὸν λόγον, τὸν κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμέ-
νην ὑπ' αὐτοῦ σπαρέντα, ὅπως διὰ τῆς τούτου ἐπεισαγωγῆς εἰς ἡμᾶς, καρποφορήσω-
μέν σοι τῷ ἐπουρανίῳ γεωργῷ ἐν τριάκοντα καὶ ἐν ἐξήκοντα καὶ ἐν ἑκατὸν καὶ τύ-
χωμεν τῶν αἰωνίων μονῶν, ὧν ἠτοιμάσας τοῖς ἀγαπᾶσί σε, Κύριε. Ὅτι σὺ εἶ ὁ φω-
τισμός καὶ ἁγιασμός καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν...

- 1 πλημμελήμασιν, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὰ ἀνομήματα ἡμῶν ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν, Κύριε, τῷ καὶ τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων γινώσκοντι Ψαλμ. ν 1
- 5 καὶ μόνῳ ἔχοντι ἐξουσίαν ἀφιέναι ἀμαρτίας. Καρδίαν Λύτ. 4,
δὲ καθαρὰν κτίσας ἐν ἡμῖν καὶ πνεύματι ἡγεμονι- Μαρκ. β 10
κῷ στηρίξας ἡμᾶς καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτη- Ψαλμ. ν 10,
ρίου σου γνωρίσας ἡμῖν μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ Λύτ. 11
προσώπου σου· ἀλλ' εὐδόκησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος,
10 μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς προσφέρειν σοὶ θυσίαν δικαιο- Λύτ. 19
σύνης καὶ ἀναφορὰν ἐν τοῖς ἁγίοις σου θυσιαστηρίοις.
'Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλοανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ,
μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζῶοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

15

Εὐχή ΙΑ'.

α̅ **H** τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν α̅ Κύριε, ἐλέησον.

'Ο Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὰς νοεράς καὶ λογικὰς ὑποστησάμενος
δυνάμεις τῷ σῶ θελήματι, σοὺ δεόμεθα καὶ σὲ ἱκετεύομεν· Πρόσδε-
ξαι ἡμῶν μετὰ τῶν κτισμάτων σου πάντων τὴν κατὰ δύναμιν δοξο-
λογίαν καὶ ταῖς πλουσίαις τῆς σῆς ἀγαθότητος ἀντάμειψαι δωρεαίς·

4 τῷ τὰ ἄδηλα **O** κρύφια τῆς καρδίας ἡμῶν **H I** τῆς καρδίας γινώσκοντι τῶν ἀνθρ. **Q**

5 καρδίαν καθαρὰν δὲ **O** 9 εὐδόκησον ὡς φιλόανθρ. Θεός **Δ L**

9 καὶ φιλόανθρωπος Θεός **Γ H I** 10 μέχρι τῆς ἡμῶν ἐσχάτης ἀναπν. **O** τῆς ἐσχάτης
ἀναπνοῆς ἡμῶν **Δ L**

11 καὶ ἀναφορὰν καὶ δέησιν ἐν τοῖς **O** ἐν τοῖς ἁγίοις σου καὶ οὐρανοῖς θυσιαστ.
O. 12 Ἐκφών. **Γ H K Δ Q O** Ἐλέει καὶ φιλοανθ. τοῦ **Γ Δ K L O**

17 λογικὰς δυνάμεις ὑποστησάμενος **Q** 18 τῷ σῶ θελήματι πρὸς ἀένναδόν σου δοξο-
λογίαν σοῦ δεόμεθα **Γ** 19 Πρόδοξαι ἡμῖν μετὰ **O** κτισμάτων σου τὴν κατὰ δύναμιν
H μετὰ πάντων τῶν κτισμ. **I O α̅**

'Ἐν τῷ **H** «Εὐχή ἐωθινή θ» πρὸ τῆς εὐχῆς τοῦ εὐαγγ. τοῦ ὁρθοῦ. Ἐσαύτως
καὶ ἐν τῷ α̅ ἔνθα ὁμως λείπει ἡ εὐχή τοῦ εὐαγγελίου. Ἀνεπίγραφος ἐν **I**.

'Ἐν τῷ **K** «Εὐχή θ' τοῦ πεντηκοστοῦ». Ἐν τῷ περιθωρίῳ τοῦ **Q** «ἡμέρα παρ'
ἡμέραν». Ἐν τῷ **O** κατὰ σειράν ζ' ὡς «εὐχή ἀντιφώνου ζ' ἦτοι τοῦ πεντηκοστοῦ».

'Ἐν τῷ α̅ Εὐχή θ' τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

15 Οἱ **H O α̅** «εὐχή ἐωθινή ι'». Ὁ **Σ₁** Εὐχή τῶν αἰώνων. Ὁ **Γ** «εὐχή ἀπὸ τῆς ἐνά-
της φῶδης». Ὁ **Δ** «εὐχή ἐνάτη». Ἀνεπίγραφος **I**. Ὁ **K** «εὐχή ι' τῶν αἰώνων». **L** «εὐχή
εἰς τοὺς αἰῶνας». Ὁ α̅ «ἀντιφώνον ι'». Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν δὲ «Ἀντίφωνον ια̅» τὴν
εὐχὴν ὑπερ τῶν κατηχομένων, ἣν ἴδε κατωτέρω παρατιθεμένην μετὰ τὴν ἀπόλυσιν
κατὰ τὸν **H**.

1 ὅτι σοὶ κάμπτει πᾶν γόνυ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις ὑμνεῖ τὴν ἀκατάληπτόν σου δόξαν· ὁ μόνος γὰρ εἶ Θεὸς ἀληθινὸς καὶ πολυέλεος. Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Φιλιπ. β 10
Ψαλμ. ρν 6
Ἐξέδ. λδ 6,
Ἀρειφ. ιδ 13
Ψαλμ. ρμη 2

ἃ Εὐχή Β'. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε, ἐλέησον.

Αἰνοῦμεν, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ εὐχαριστοῦμέν σοι, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὅτι παρήγαγες τὴν σκιάν τῆς νυκτός καὶ ἔδειξας ἡμῖν πάλιν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Ἄλλ' ἴκετεῦομεν τὴν σὴν ἀγαθότητα· Ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν ἐν τῇ μεγάλῃ σου εὐσπλαγγνίᾳ, ὅτι πρὸς σὲ καταφεύγομεν, τὸν ἐλεήμονα καὶ παντοδύναμον Θεόν. Λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸν ἀληθινὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης σου· φώτισον τὸν νοδὸν ἡμῶν καὶ τὰς αἰσθήσεις ὅλας διατήρησον, ἵνα, ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατοῦντες τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου, καταντήσωμεν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· Ὅτι παρὰ σοὶ ἐστὶν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς· καὶ ἐν ἀπολαύσει γενέσθαι καταξιωθῶμεν τοῦ ἀπροσίτου φωτός. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν...

Β' Κορινθ. δ 6

Ρωμ. ιγ 13

Ψαλμ. λε 9

1 κάμπτει γόνυ I πᾶν γόνυ ἐπουρανίων καὶ πᾶσα πνοὴ K ἐπουρανίων καὶ καταχθονίων ἃ 2 αἰεὶ τὴν ἀκατάληπτον. Γ Δ Η Ι Κ Q L O ἃ 3 μόνος γὰρ Θεὸς I 4 Ἐκφώνησις Γ Η Κ Q O Παράλπει τὴν ἐκφών. Δ

8 Αἰνοῦμεν καὶ ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν καὶ δοξάζομεν καὶ εὐχαριστοῦμεν Γ Δ Η Κ Q L O Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, δοξάζομεν καὶ εὐχ. I Αἰνοῦμεν...καὶ δοξολογοῦμεν καὶ εὐχαριστ. K 11 Ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν τῇ μεγάλῃ σου O 12 καταφεύγομεν Γ Δ Η Κ L 15 εὐσχημόνως περιπατήσωμεν εἰς τὴν ὁδὸν O 16 τὴν ὁδὸν καταντήσωμεν I 17 εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν ὅτι παρὰ σοὶ Γ Δ Κ L Q O Ὅτι παρὰ σοῦ ἐστὶν Q 18 ἀπροσίτου φωτός σου H τοῦ ἀπροσίτου σου φωτός Γ I L Ἐκφών. Γ Δ Η Κ Q O Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν...H Γ Κ L Q O Ὅτι σὲ αἰνοῦσαι πᾶσαι...καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν...Δ

7 Ὁ Γ «Εὐχὴ ἀπὸ τοὺς αἰνους». Ὁ Δ «Εὐχὴ εἰς τοὺς αἰνους ἀπὸ θ' ὁδῆς». Ἀνεπίγραφος I. Ὁ Κ «Εὐχὴ Γ' ἡγουν τῆς ἀπολύσεως». Οἱ L Q «Εὐχὴ τῆς ἀπολύσεως». Ἐν τῷ H εἰς τὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας τοῦ ὄρθρου «Εὐχὴ Δ' ἡ τῆς ἀπολύσεως» (Ἴδε κατωτ.). Ὁ O «Εὐχὴ τῶν αἰνων ια'». Ὁ ἃ «ἀντίφωνον ιβ» Σ1 Εὐχὴ τῆς ἀπολύσεως τοῦ ὄρθρου.

Τῇ εὐχῇ ταύτῃ ἐν τῷ O ἔπεται εὐθύς ἡ «Εὐχὴ τῆς κεφαλοκλισίας» καὶ οὐδὲν ἕτερον.

Ὁ Σ6 μετὰ τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι σὲ αἰνοῦσαι... Εἶτα ὁ ἐξαποστειλάρχιος καὶ οἱ αἰνοὶ, τὰ στιχηρά. Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῶ, καὶ λέγει τροπάριον ἡ. β'. Ἀναστήθι Κύριε καὶ εὐθύς εὐαγγέλιον ἐωθινόν. Ὁ διάκονος εἰπόμενος πάντες... Εὐχὴ τῆς ἐκτενοῦς Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν τὴν ἐκτενή... Ἐκφώνησις Ὅτι ἐλεήμων... Εὐχὴ ἡν λέγει ὁ ἱερεὺς Αἰνοῦμεν, ὑμνοῦμεν... Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν».

(Συνεχίζεται)